

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/19/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5819200738
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5819200738.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobkyne: R. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX, právne zastúpená: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., so sídlom Radlinského 1735/29, Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, proti žalovaným: 1/ Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35 937 874, 2/ PharmDr. Y. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XXXX/XX, E. Q., 3/ Orange Slovensko, a. s., so sídlom Metodova 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, právne zastúpený: URBÁNI & Partners s. r. o., so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, o návrhu na vylúčenie veci z exekúcie, na odvolanie žalovaného 3/ proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č. k. 4C/15/2019-256 zo dňa 20. októbra 2022, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania potvrdzuje.
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva nedotknutý.
- III. Žalobkyni priznáva voči žalovanému 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom č. k. 4C/15/2019-256 zo dňa 20. októbra 2022 vylúčil nehnuteľnosti špecifikované ako parcela KN-C č. 1354 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 618 m², parcela KN-C č. 1355 - trvalé trávne porasty o výmere 967 m² a parcela KN-C č. 1356 - orná pôda o výmere 2146 m², zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. O., okres V., z exekúcie č. Ex 810/15 vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Janecom, Exekútorový úrad Žilina (výrok I.). O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný 3/ je povinný nahradiť žalobkyni náhradu trov konania v pomere 100 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok II.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vylúčenia nehnuteľností špecifikovaných ako parcela KN-C č. 1354 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 618 m², parcela KN-C č. 1355 - trvalé trávne porasty o výmere 967 m² a parcela KN-C č. 1356 - orná pôda o výmere 2146 m², zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. O., okres V., z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Jaroslavom Kabáčom ml., Exekútorový úrad Tvrdošín, č. EX 1214/16, nehnuteľností špecifikovaných ako parcela KN-C č. 1354 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 618 m², parcela KN-C č. 1355 - trvalé trávne porasty o výmere 967 m² a parcela KN-C č. 1356 - orná pôda o výmere 2146 m², zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. O., okres V., z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Martinom Hucíkom, Exekútorový úrad Liesek, č. EX 76/14 a nehnuteľností špecifikovaných ako parcela KN-C č. 1354 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 618 m², parcela KN-C č. 1355 - trvalé trávne porasty o výmere 967 m² a parcela KN-C č. 1356 - orná pôda o výmere 2146 m², zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. O., okres V., z exekúcie vykonávanej súdnym exekútorom Mariánom Janecom. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4C/15/2019 zo dňa 09.09.2021 bolo konanie vo vzťahu

k žalovanému 1/ zastavené, žaloba bola zamietnutá a žalovaným 1/, 2/ a 3/ bola priznaná náhrada trov konania v pomere 100 %. Proti uvedenému rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Žiline rozsudkom sp. zn. 7Co/56/2022 zo dňa 15.06.2022 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým zamietol žalobu na vylúčenie veci z exekúcie vo vzťahu k žalovanému v rade 2/ a v časti výroku III., ktorým žalovaným v rade 1/ a 2/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie v časti výroku II., ktorým zamietol žalobu na vylúčenie veci z exekúcie vo vzťahu k žalovanému v rade 3/ a v časti výroku III., ktorým žalovanému v rade 3/ priznal vo vzťahu k žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, zrušil a v tomto rozsahu mu vec vrátil na ďalšie konanie. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostal nedotknutý. Žalobkyňa svoj nárok voči žalovanému 3/ odôvodnila tým, že žalovaný 3/ vystupuje ako oprávnený v exekučnom konaní č. EX 810/15, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Janecom proti povinnému I. T., ktorý v čase začatia exekučného konania vystupoval ako podielový spoluvlastník v podiele 1/48 nehnuteľností špecifikovaných ako parcela KN-C č. 1354 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 618 m², parcela KN-C č. 1355 - trvalé trávne porasty o výmere 967 m² a parcela KN-C č. 1356 - orná pôda o výmere 2146 m², t. č. zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k. ú. O., okres V.. V rámci tohto exekučného konania bolo na predmetných nehnuteľnostiach na podiel povinného vo veľkosti 1/48 vyznačené exekučné záložné právo. V zmysle Notárskeho osvedčenia o vydržaní podľa § 63 zák. č. 323/1992 Zb. č. N1/2018, NZ 555/2018, vydaného notárom JUDr. Mgr. Petrom Mensatorisom zo dňa 10.01.2018 nadobudol pôvodný žalobca (právny predchodca žalobkyne - poznámka odvolacieho súdu) vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam vydržaním a je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností, zapísaných na LV č. XXXX pre obec a k. ú. O., okres V. pod B1 v podiele 1/1. Z predložených listinných dôkazov mal za preukázané, že dňa 20.07.2015 vydal JUDr. Marián Janec pod č. EX 810/15 upovedomenie o začatí exekúcie v prospech oprávneného Orange Slovensko a. s. na vymoženie pohľadávky v sume 461,24 Eur spolu s 9% ročným úrokom z omeškania zo sumy 461,20 Eur od 18.03.2011 do zaplatenia, čomu predchádzal príkaz na zriadenie exekučného záložného práva, a to na nehnuteľnosti vo vlastníctve T. T., o. i. aj nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania. Súčasne mal za preukázané, že pôvodný žalobca užíval predmetné nehnuteľnosti dobromyseľne a nerušene od roku 1995, a teda v zmysle § 134 Občianskeho zákonníka a notárskej zápisnice o vydržaní okamihom nadobudnutia vlastníckeho práva je uplynutie zákonom stanovenej vydržacej doby, v tomto prípade od roku 2005. Z toho vyplýva, že v čase zriadenia exekučného záložného práva nebol vlastníkom spoluvlastníckeho podielu dotknutý povinný, nakoľko na základe vydržania ním bol od roku 2005 pôvodný žalobca. V roku 2005 nebola proti povinnému vedená exekúcia, tak tento majetok nemôže byť postihnutý exekučným záložným právom. Formálne prehlásenie povinného I. T. možno považovať za bežný právny úkon, ktorý tvorí výnimku obmedzovania uvedeného v § 61d zák. č. 233/1995 Exekučného poriadku, ktorým len fakticky prehlásil skutočný stav, ktorý je osvedčený notárskou zápisnicou o vydržaní, t. j. že pôvodný žalobca bol vlastníkom predmetných nehnuteľností od roku 2005. Tieto skutočnosti sa notárskou zápisnicou len osvedčili a dotknutý povinný bol na liste vlastníctva zapísaný len formálne. S poukazom na úspešnosť žalujúcej strany rozhodol o nároku na náhradu trov konania tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 3/. Uviedol, že súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom priznal vlastnícke právo k dotknutým nehnuteľnostiam žalobkyni (dedičke po poručiteľovi T. T.), a to na podklade Notárskej zápisnice z 10.01.2018 N 1/2018, Nz 555/2018, ktorou bolo osvedčené vydržanie predmetných nehnuteľností pôvodným žalobcom, pričom následne bol na podklade tejto notárskej zápisnice vykonaný zápis do katastra nehnuteľností, a to pod č. Z-112/2018. Exekučné konanie č. EX 810/15 v prospech žalovaného 3/ ako oprávneného proti povinnému I. T., nar. XXXX, trvale bytom O. XXXX, bolo začaté dňa 19.05.2015. V čase zriadenia exekučného záložného práva v rámci exekúcie EX 810/15 bol na LV č. XXXX k. ú. O. evidovaný ako vlastníkom povinný I. T., nar. XXXX, bytom O. XXXX. V danom prípade bolo exekučné záložné právo zriadené v súlade s právnymi predpismi SR. So zriadením exekučného záložného práva na predmetné nehnuteľnosti súhlasil v dobrej viere v pravdivosť zápisu v katastri nehnuteľností. O skutočnostiach týkajúcich sa vlastníctva predmetných nehnuteľností pôvodným žalobcom na základe Notárskej zápisnice zo dňa 10.01.2018 N 1/2018, Nz 555/2018 sa dozvedel až na základe doručenej žaloby o vylúčenie veci z exekúcie, t. j. až dňa 20.05.2019. Pôvodným rozhodnutím súd prvej inštancie zamietol žalobu v celom rozsahu a až po odvolacom konaní po preskúmaní námietok týkajúcich sa predmetného vydržania a preskúmania, či uvedené bolo v súlade s § 44 Exekučného poriadku, rozhodol rozsudkom tak, že predmetné nehnuteľnosti vylúčil z exekúcie. Poukázal aj na postup pôvodného žalobcu, ktorý podal žalobu o vylúčenie veci z exekúcie bez toho, aby sa pokúsil vyriešiť

predmetný problém mimosúdnou cestou, s tým že nedisponoval informáciou o nadobudnutí vlastníckeho práva v prospech (pôvodného) žalobcu, ani žiadosťou o vylúčenie veci z exekúcie. Je toho názoru, že o trovách konania bolo dôvodné postupovať podľa § 257 CSP, pričom dôvodmi osobitného zreteľa možno považovať uvedené skutočnosti.

4. Žalobkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadрила.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý v napadnutom výroku o náhrade trov konania podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým rozhodol vo veci samej, odvolaním nenapadnutý, zostáva nedotknutý.

6. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Ten v dostatočnom rozsahu posúdil skutočnosti rozhodné pre rozhodnutie, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 CSP. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj odvolací súd. Z uvedených dôvodov sa v odvolacom konaní obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Náhrada trov konania je nerozlučne spojená so sporovým konaním a vyplýva z jeho povahy, keď strany stoja proti sebe a je namieste, aby strana, ktorá v spore so svojím nárokom zvíťazila, dostala ňou vynaložené trovy nahradené od protistrany. Zásada úspechu vo veci (zodpovednosti za výsledok sporu) sa premieťa v ustanovení § 255 CSP ako esenciálne kritérium náhrady trov konania. Úspech vo veci, ktorá je predmetom sporu, je teda okolnosťou, ktorá určuje nárok na náhradu trov konania. Určuje sa vo vzťahu k predmetu sporu úspechom (t. j. víťazstvom) v spore. Plný úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobného petitu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej - u žalobcu ide o plný úspech vtedy, keď sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, ktorý bol naposledy urobený vo veci samej, t. j. keď sa žalobe vyhovel v celom rozsahu. Porazenej strane potom vzniká povinnosť nahradiť trovy konania.

8. Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil, že žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovanému 3/ domáhala, aby súd vylúčil nehnuteľnosti špecifikované ako parcela KN-C č. 1354 - zastavané plochy a nádvorja o výmere 618 m², parcela KN-C č. 1355 - trvalé trávne porasty o výmere 967 m² a parcela KN-C č. 1356 - orná pôda o výmere 2146 m², zapísané na LV č. XXXX pre obec a k. ú. O., okres V., z exekúcie č. Ex 810/15 vykonávanej súdnym exekútorom JUDr. Mariánom Janecom, Exekútorský úrad Žilina. Na základe zistení, viažucich sa k uplatnenému nároku voči žalovanému 3/, s ktorými sa odvolací súd stotožnil, súd prvej inštancie žalobe žalobkyne vyhovel. Žalobkyňa bola v konaní stranou úspešnou a žalovaný 3/ bol stranou neúspešnou. Preto žalovanému 3/ uložil povinnosť nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %. Žalovaný 3/ proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku I., ktorým rozhodol vo veci samej, odvolanie nepodal. V odvolaní proti výroku II. o trovách konania namietal, že bolo dôvodné postupovať podľa § 257 CSP, pričom uviedol skutočnosti, ktoré možno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok (§ 255 CSP) aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie (§ 256 ods. 1 CSP). Súd podľa neho nemusí uložiť neúspešnej strane sporu povinnosť nahradiť trovy konania vzniknuté úspešnej strane, resp. nemusí strane, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením uložiť, aby tieto trovy nahradila protistrane. Dôvody hodné osobitného zreteľa rovnako ako výnimočné okolnosti zákon neuvádza ani exemplifikatívne (vo forme príkladného výpočtu) a výklad týchto podmienok ponecháva na súdnej praxi. Ustanovenie § 257 CSP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú vážne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ku ktorým je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Priamo z textu zákonného ustanovenia vyplýva, že súd by mal podľa neho rozhodovať iba vo výnimočných prípadoch.

10. Odvolací súd posudzoval, či skutočnosti uvádzané žalovaným 3/ v odvolaní, na ktoré by mal prihliadať pri rozhodovaní o trovách konania podľa § 257 CSP, predstavujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Pokiaľ namietal, že k zriadeniu exekučného záložného práva došlo v súlade s právnym poriadkom SR, keď vychádzal v dobrej viere z údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, v zmysle ktorých bol ako vlastníik predmetných nehnuteľností zapísaný (povinný) I. T., nar. XXXX, bytom O. XXXX, a o skutočnostiach týkajúcich sa vlastníctva predmetných nehnuteľností pôvodným žalobcom na základe Notárskej zápisnice zo dňa 10.01.2018 N 1/2018, Nz 555/2018 sa dozvedel až na základe doručenej žaloby o vylúčenie veci z exekúcie, t. j. až dňa 20.05.2019, odvolací súd uvádza, že v prejednávanej veci Notárska zápisnica zo dňa 10.01.2018 N 1/2018, Nz 555/2018, potvrdzujúca vlastnícke právo pôvodného žalobcu a následne právo žalobkyne ako jeho právnej nástupkyne (dedičky) k sporným nehnuteľnostiam, má povahu verejnej listiny, pri ktorej ako dôkaznom prostriedku platí, že potvrdzuje pravdivosť toho, čo sa v nej osvedčuje alebo potvrdzuje, ak nie je dokázaný opak. Podľa názoru odvolacieho súdu žalovaný 3/, ktorý je v konaní pred súdom zastúpený právnym zástupcom, nemohol mať po doručení žaloby spolu s prílohami na vyjadrenie sa pochybnosti o vlastníkovi dotknutých nehnuteľností, opak toho, čo daná notárska zápisnica osvedčuje, nedokázal, preto pokiaľ napriek tomu rozporoval nárok uplatnený žalobkyňou, dodal dôvod na pokračovanie v súdnom konaní o tomto nároku, a tým zapríčinil aj vznik ďalších trov konania. S argumentom, že žalobkyňa podala žalobu o vylúčenie veci z exekúcie bez toho, aby sa pokúsila o mimosúdne vyriešenie sporu, ako aj že nedisponoval informáciou o nadobudnutí vlastníckeho práva v prospech (pôvodného) žalobcu, ani žiadosťou o vylúčenie veci z exekúcie, sa odvolací súd nestotožňuje. Z obsahu spisu mal za preukázané, že pôvodný žalobca prostredníctvom právneho zástupcu podaním zo dňa 23.05.2018, t. j. ešte pred začatím súdneho konania o vylúčenie veci z exekúcie, doručil súdnemu exekútorovi JUDr. Mariánovi Janecovi v exekučnom konaní č. EX 810/15 námietku voči prípustnosti exekúcie v zmysle § 44 zák. č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v ktorej o. i. uviedol, že Notárskym osvedčením N 1/2018, NZ 555/2018 - 113/18 došlo k vyhláseniu o vydržaní vlastníckeho práva podľa § 63 zák. č. 323/1992 Zb., čím došlo k originárnemu nadobudnutiu vlastníckeho práva v prospech pôvodného žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam. Súčasne žiadal, aby mu bolo oznámené stanovisko oprávneného, pre prípadné podanie žaloby na vylúčenie veci z exekúcie. Z uvedeného je zrejmé, že súdny exekútor JUDr. Marián Janec, ktorý vykonáva predmetnú exekúciu na návrh oprávneného (v danom prípade žalovaného 3/), mal vedomosť o existencii notárskej zápisnice o osvedčení vydržania vlastníckeho práva v prospech inej osoby (pôvodný žalobca) ako je dotknutý povinný, a pokiaľ o tejto skutočnosti neinformoval oprávneného, nemôže to byť na ujmu žalobkyne. S poukazom na uvedené odvolací súd sa nestotožnil s názorom žalovaného 3/, že skutočnosti ním uvádzané v odvolaní možno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Vzhľadom na vyššie konštatovaný plný úspech žalobkyne v konaní súd prvej inštancie správne rozhodol, keď žalovaného 3/ zaviazal povinnosťou nahradiť jej trov konania v rozsahu 100 % (výrok II).

11. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd rozhodol podľa ust. § 387 ods. 1 CSP tak, že výrok II. napadnutého rozsudku o trovách konania ako vecne správne potvrdil. Výrok I. rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, odvolaním napadnutý nebol, čo znamená, že v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zostal nedotknutý.

12. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobkyne ako úspešnej procesnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu v plnom rozsahu proti žalovanému 3/, ktorý v ňom úspech nemal. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).